

de Dplysninger, det meddelte, selv om de forelaa i omhyggelig udarbejdede Overfigter, tilfredsstillende. Ikke blot vare de af Ministeriet fundne mindre paalidelige, men de vare allerede 20 Aar gamle, og i den mellemiggende Tid var dette Forhold undergaaet forskjellige væsentlige Forandringer, navnlig ved den endelige Fastsættelse af Tiendens Beløb ifølge Lovene af 14de April 1852 og 19de Februar 1861 samt de tilsvarende for de i Kongeriget indlemmede hidtilværende Næstligste Distrikter. Ministeriet havde ogsaa i sin Skrivelse udtalt, at det saafremt Udvalget ikke fandt de foreliggende Dplysninger tilfredsstillende, ikke vilde vægre sig ved at søge nye erhvervede angaaende de paapegede Forhold, men det kunde dog ikke undlade at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at der herved vilde paaføres Sogneraadene, hvis Bistand det ligger nærmest at benytte i denne Sag, et meget besværligt Arbejde, og at der i ethvert Fald til Dplysningernes Indsamling, disses nødvendige Revision og Bearbejdelse vilde medgaa længere Tid. Disse Betænklichkeiten kunde Udvalget dog ikke finde vare af en saadan Betydning, at man derfor skulde undlade at tilveiebringe de Dplysninger, der maatte anses aldeles nødvendige, naar en saa vigtig Sag nogenstunde skulde tænkes ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Man antog heller ikke, at det Arbejde, der derved paaføres Sogneraadene kunde efter de nævnte Loves Gjennemførelse blive meget trykkende, især da man i mange Tilfælde vistnok kunde faae de fornødne Dplysninger gennem Retsbetjentene, og et ikke ringe Materiale jo ogsaa allerede for den ene Tiendes Bedkommende var erhvervet ved Kirkekommisjonen til Brug for Ordningen af Geistlighedens Rønninger. Man var overbevist om, at Sagen, naar den ikke blev endelig færdig i denne Samling, vilde blive dragen frem paany i en af de nærmest paafølgende og sandsynligvis allerede i den næste ordentlige Samling, og det vilde da være høist beklageligt, om den nuværende Tilstand ikke forelaa bedre oplyst, end det for Tiden var Tilfældet. Udvalget gjentog derfor den 27de Februar for Ministeriet sit Duffe af 14de December. Under den fortsatte Overveielse af Lovforslaget havde Ud-

valget tillige savnet en nogenlunde paalidelig Kundskab om den Verdi, Tienden havde haft i Handel og Wandel i de sidste 24 Aar. Vel oversaa man ingenlunde de Banffeligheder, der kunde være forbundne hermed; men man antog dog, at der i det Mindste maatte kunne erhverves Bidrag til Bedømmelsen af dette Forhold, f. Ex. gennem Retsprotokollerne ved stedfundne Salg, ved offentlige Taxationer under Skiftebehandlinger og Eignende, ligesom Regjeringen ogsaa ved de stete Salg af Kirketiender til Private maatte have Midler til nogenlunde at kunne bedømme disse Tienders nuværende Salgspris. Man bad derfor i den sidste Skrivelse Indenrigsministeren ogsaa at skaffe Dplysninger til Veie i denne Retning.

Endelig har Udvalget ønsket Dplysning af Finanzministeriet om den Anvendelse, Loven af 25de Marts 1871 om Afløsning af flere Statskassen, tilflydende Kontraktmæssige Afgifter og samme paahvilende Byrder hidtil, har haft, og har derpaa faaet meddelt, at indtil 29de Februar var efter den nævnte Lov afløst forskjellige Byelser for 4 Tiendomme, nemlig 2 Arvefæstegaarde og 1 Arvefæstehus paa det falsterke Gods, samt for 1 Arvefæstegaard paa Frederiksberg Distrikt, tilsammen for en Afløsningssum af 8,791 Rd. 65 Sk. Desuden var der indkommet Begjering om Afløsning til 11te Juni Termin af de 2 Parceller paa Baadegaards Gods paahvilende Arvefæstefgifter, hvis Afløsningssum vil andrage 52 Rd. 86 Sk. Da Udvalget efter det Anførte ikke kunde vente i denne Samling at modtage de Dplysninger, det ansaa fornødne for at gjøre Lovforslaget endelig færdigt fra sin Side, fandt to af dets Medlemmer, Casse og Hindenburg, at man burde lade den øvrige Behandling af det hvile, indtil de ventede Dplysninger ved Indenrigsministeriets lovede Bistand vare komne tilstede, hvorimod de andre Medlemmer antog, at det ifølge det af Thinget dem overdragne Hverv, paalaa dem efter den almindelige Kundskab om Tiendeforholdene, det allerede nu var muligt at have nok mere at prøve Forslagets Enkeltheder og forelægge Thinget Udbyttet af de fælles Overveielser, for at dette derefter kunde fatte sin Beslutning.